

cognoscere: text. est in leg. Proximè. ff. de His quæ in testam. delent. Duodecimò, quia solus Rex vel Princeps potest veniam ætatis minoribus concedere; text. est in leg. 1. & 2. Cod. de His qui veniam ætat. impetr. Et alia plura specialia privilegia, quæ soli Regi & Principi competunt, & non aliis, ponit notabiliter Bald. in leg. Rescripta. Cod. de Precibus Imperator. offerend. 3. column. num. 6. & alia plura, plusquam 60. ponit Lucas de Penna in leg. Contra publicam. Cod. de Re militar. lib. 12. & Jacob. de S. Georg. in tract. Feudor. fol. 9. cum sequentibus. Et adde, quod licet Rex vel Princeps concedat alicui Duci, Comiti, Magnati, vel cui libet domino temporali simpliciter & genericè privilegia regalia, non videtur concedere ista quæ concernunt supremam potestatem & dignitatem Regis vel Principis: Ita singulariter tenet Lucas de Penna in leg. 1. Cod. de Privilegiis Scholarium. penultim. column. in fin. Paris de Puteo in tract. Syndicat. fol. 11. num. 8.

11 Aliquando Majoratus consistit in titulo inferiori magnatum, puta, Ducis, Comitis, Marchionis, vel similis: & talis Majoratus dicitur provenire ab ipso Principe, vel Rege, cum ab eo habeant titulum & privilegium: Unde isti magnates & illustres personæ dicuntur habere jura sua & privilegia ab ipso Rege vel Principe sibi concedente, vel mediante præscriptione, vel consuetudine quæ adepti sunt: Unde largo modo & saltem mediâ videntur habere ab eodem jure à quo habuerunt ipsi Reges vel Principes. Imo quod magis est, in his personis & Majoratu ista sit talis regula & doctrina: quod isti magnates & illustres personæ habent in suo territorio omnia illa jura quæ habent Principes & Reges in suo Regno, præterquam illa, quæ in signum supremæ potestatis sunt eis reservata: quia dispositum in Regno, quod est caput, videtur etiam dispositum & debet servari in membris, & sic in aliis dominis temporalibus & successione inferioribus existentibus infra Regnum, quæ deferuntur primogenito: argumento text. in cap. Cum non liceat. extra de Præscriptionibus. ubi habetur, quod non licet membra à capite recedere. (e) Item etiam, quia consuetudo Urbis Romæ, quæ erat Caput Mundi, servanda erat in Provinciis, ut in leg. de Quibus. ff. de Legibus. Facit etiam bonus text. in cap. 1. de Feudo Marchiæ. in lib. 1. Feudor. text. in cap. 1. §. Præ-

(e) Idem tenet Menchac. de Succession. creation. §. 27. num. 86. & 94. lib. 3. Resolut. cap. 5. num. 4. versic. 4. Gregor. in leg. 2. tit. 15. part. 2. verb. El mas propinquo. & in leg. 3. verb. Mugeris. tit. 13. part. 6. Dueñas in regul. 316. Burgos de Paz in Proemio legum Taur. num. 39. Molin. lib. 2. de Hispanor. primogeniis. cap. 2. num. 22.

terea Ducatus. de Prohibita feudi alienatione per Federic. in lib. 2. Feudor. & ibi Bald. & communiter DD. Et in expresso ex his fundamentis & rationibus istam sententiam & conclusionem tenet Paul. de Castr. in consiliis suis. consil. 154. 1. column. in med. 2. column. consil. Bolognin. ubi valdè commendat in consil. suis Consil. 62. Pro qua sententia & conclusione allego & considero in nostro Regno expressam & notabilem legem Partit. scilicet lex 12. in fin. tit. 1. 2. part. ubi expressè dicit, quod isti magnates & illustres personæ debent uti in suo territorio eodem modo quo Reges & Principes in suo Regno.

12 Quæro tamen, si Rex vel Princeps concessit alicui Villam, Oppidum, vel Castrum cum titulo & dignitate Ducatus, Comitatus, Marchionatus, vel similis, an transeat ad hæredes jure Majoratus & primogenituræ, ut perpetuò veniat in filium vel descendantem majorem, & sit inalienabilis & indivisibilis; an per mortem dignitas expiret, & bona dividantur inter hæredes? Et certè articulus est valdè subtilis & magni ponderis: Et videtur quod titulus & dignitas expiret, & bona dividantur inter hæredes: Primò, quia talis dignitas est personalis, & finitur cum persona, nisi Rex vel Princeps de novo investiret & concederet hæredibus. Item etiam, quia talis dignitas non defertur nec acquiritur per successionem, sed per electionem: text. est in cap. 1. de Feudo Marchiæ. cujus verba sunt: De Marchia, Ducatu vel Comitatu, vel aliqua regali dignitate si quis investitus fuerit per beneficium ab Imperatore, ille tantum debet habere; hæres enim non succedit ullo modo nisi ab Imperatore per investituram acquisierit. text. in cap. 1. versic. fin. de Alienation. Feud. in lib. 1. Feudor. ibi: Item in feudo Comitatus, vel Marchiæ, vel aliarum dignitatum non est successio. text. in capit. 1. Quis dicatur Dux. in lib. 2. Feudor. text. in Authentic. de Exhibend. reis. collat. 5. textus in leg. 6. tit. 26. 4. partit. Secundò, quia in dubio donatio vel concessio Regis vel Principis, imò etiam cujuslibet alterius cencetur simplex, perpetua, & transitiva ad hæredes, & sine ullo onere, gravamine, vel conditione; nisi expressè per concedentem aliud dicatur: argumento text. in leg. Perfecta. Cod. de Donat. quæ sub mod. cum similib. Tertid, quia dato quod diceremus, quod talis

lis dignitas & bona transeat ad filios, nepotes, & alios descendentes; tamen debet intelligi ad omnes, non verò ad filium vel descendantem majorem: argumento text. in cap. 1. §. Præterea Ducatus. de Prohibita Feudi alienatione per Federic. in lib. 2. Feudor. cujus verba sunt: Præterea Ducatus, Marchia, Comitatus de cetero non dividatur, quia non est valida consequentia: ista bona non dividuntur, ergo vadant ad filium majorem: imò pertinent ad omnes filios vel hæredes pro indiviso: text. est in leg. 2. §. Ex his. ff. de Verbor. oblig. text. in leg. 2. §. Cato. eod. tit. text. in leg. Stipulationes non dividuntur. cum materia eod. tit. text. in leg. Viæ itineris. ff. de servitutibus. text. in leg. Hæredes. §. Antea stipulatio. ff. Famil. erisc. cum similib. Et in expresso, quod titulus sive dignitas expiret, & bona dividantur, tenet latè Roder. Suar. post patrem & genitorem suum, in repetit. leg. Quoniam in prioribus. Cod. de Inoffic. testament. fol. 78. versic. Undecimò limina. cum sequentibus.

Sed his non obstantibus, ego teneo contrariam sententiam & conclusionem, imò quod talis dignitas cum ipsis bonis perpetuò transeat ad filium majorem jure primogenituræ, sicut Majoratus, & bona sint indivisibilia & inalienabilia. (f) Primò quia illud quod reperitur dispositum in Regno, quod est caput, videtur etiam dispositum in aliis dignitatibus, tanquam in membris, ut supra proximè dixi: Sed in Regno succedit filius, nepos, vel descendens major jure primogenituræ: Ergo similiter in Ducatu, Marchionatu, & aliis similibus dignitatibus: text. est singularis & expressus in cap. Licet. de Voto. & ibi notat & extendit Abbas & alii DD. & extantibus masculis, foemina non succedit; sed eis non extantibus, benè admittitur, ut supra dixi in Regno, per jura & rationes, de quibus ibi. Secundò, quia in dubio, quando Rex vel Princeps facit ta-

lem concessionem, videtur eam facere cum qualitate & prærogativa quæ inest in similibus dignitatibus: text. in leg. Nec leges. & in leg. Non posuit. & in leg. Minimè. & in leg. de Quibus. cum materia. ff. de Legibus. text. in leg. Si de interpretatione. eod. tit. cujus verba sunt: Si de interpretatione legis queratur, in primis inspicendum est quo jure Civitas retrò in hujusmodi casu usa est; optima enim est legum interpretatio consuetudo. text. in cap. 1. de Alienation. feud. in lib. 1. Feudor. text. in cap. 1. versic. 1. An maritus succedat uxori. in lib. 1. Feudor. ibi: quia secundum usum Regni ad beneficium vocantur paternum, & non maternum. text. in cap. 1. de Feudi cognition. in lib. 2. text. in cap. 1. §. Sed etiam per quos fiat investitur. eod. lib. text. in cap. 1. §. fin. de Investitura de re aliena facta. eod. lib. text. in cap. 1. Quis dicatur Dux vel Marchio. eod. lib. text. in leg. More majorum. ff. de Jurisdiction. omn. judic. text. in leg. Anniculus. ff. de Verbor. significat. text. in leg. Testamenta omnia. Cod. de Testam. text. in cap. Cum dilectus. de Consuetudine. text. in cap. Certific. de Sepult. text. in cap. Utinam 76. distinct. text. notabilis & melior de jure in cap. Raynutius. de Testament. propè fin. ibi: itaque deductio fiat tantum de is rebus de quibus secundum jus sive consuetudinem Civitatis fieri consuevit. & est singularis & unicus in sua decisione, secundum Roman. in l. Si sequens. §. fin. ff. Ad Syllanian. (g) Ex quo singulariter inferitur, quod si quis haberet bona & loca propria immobilia absque dignitate, & postea Rex vel Princeps concedat sibi titulum vel dignitatem Ducatus, Comitatus, vel Marchionatus, ut quotidie fit, talia bona debent pertinere ad filium majorem jure Majoratus, & erunt perpetuò inalienabilia & vinculata, & deinceps pertinebunt ad proximum descendantem primogenitum jure Majoratus cum titulo & dignitate; licet aliter Majoratus non probetur ex constitu-

(f) Eadem tenet Gregor. in leg. 12. tit. 1. part. 2. gloss. 1. Pinell. de Bonis matern. in leg. 13. num. 16. Mieres in tract. Majorat. 1. part. quest. 12. num. 14. Matienz. 14. in leg. 11. tit. 7. lib. 5. glos. 7. num. 2. Molin. lib. 1. cap. 13. per tot. & in specie, num. 10. Velazquez de Avendaño hic glossa 2. num. 69.

(g) Confirmatur etiam, quia tantum valet generica dispositio quoad genus, quantum particularis, quod speciem: argumento text. cum materia in leg. Centurio. ff. de Vulgar. text. in leg. Lucius. eod. tit. textus in leg. Precibus. Cod. de Impuber. cum similib. Rursus etiam quoniam quando quis legat penum, hoc est esculenta & potulenta, videtur legare omnia quæ illius vi sunt parata & destinata, & quæ in eo possint comprehendi, ubicumque illa sint: text. est in leg. fin. ff. de Penu legat. Ex quo dicit eleganter ibi Bart. quod si testator legat cameram suam, videtur legare suppellectilia omnia cujuscumque generis, quæ camera sunt parata, ubicumque sint: sequitur & commendat Bald. in Rubric. Cod. de Verbor. significat. Paul. Imol. & communiter DD. in leg. Cum pater. §. Mente. de Legat. 2.

tutione domini possessoris, vel longa & præscripta consuetudine. Sed communiter omnes magnates & possessores habent & possident eas jure Majoratus, & primogenituræ: Ergo, &c. Nec obstant fundamenta contraria, quæ habent, quòd dignitas est personalis & finitur cum persona: Quia debent intelligi, quando datur & conceditur de per se sine aliquo territorio; secus tamen si cum aliquo loco vel territorio. Nec obstat etiam text. in *dist. cap. 1. §. Præterea Ducatus*. Quia debet intelligi in feudo; quòd in pluribus differt ab aliis bonis & dignitatibus.

Unum tamen est, quòd si quis haberet loca propria absque dignitate, & postea Rex vel Princeps concedat sibi titulum vel dignitatem Ducatus, comitatus, vel Marchionatus, ut quotidie fit; non propterea sequeretur quòd talia bona pertineant ad filium majorem, & sint effecta Majoratus & inalienabilia; sed dividuntur inter hæredes, & dignitas tamquam personalis expiraret; nisi Majoratus in eis probetur ex constitutione domini possessoris, vel longa & præscripta consuetudine. (h)

13 Aliquando Majoratus consistit in aliis bonis & personis particularibus: qui fit cum Principis autoritate & facultate; ut quando quis succedit in aliquibus bonis unitis & vinculis ex dispositione hominis, & sic personæ privatae cum Principis autoritate & facultate, hoc pacto, modo, vel conditione, ut non possint alienari, sed semper veniant ad unum tantum. Pro cuius perfecta intelligentia & declaratione dico, & præsuppono: quòd regulariter dominus & possessor non potest vinculum & gravamen de non alienando apponere in sua re per contractum inter vivos; sed facta alienatione, transfertur dominium, licet gravatus & prohibitus alienare teneatur ad interesse. (i) Et istam sententiam & conclusionem primò probat text. in *leg. Si ita quis. §. Ea lege. ff. de Verb. oblig.* ubi habetur, quòd si quis vendidit, donavit, vel tradidit alteri rem, eo pacto & conditione, ut non possit alienare; bene & liberè potest eam alienare, licet gravatus & pro-

(h) Idem tenet Velazquez de Avendaño *hic gloss. 2. num. 68. Molin. de Primogenitur. lib. 1. cap. 11. numer. 27.*

(i) Prout communi opinione continetur, quàm refert Tell. in *leg. 3. Taur. 2. part. num. 10.* & per regulam & fallentias tradit Jas. in *leg. Si ita quis. §. Ea lege. num. 19. cum sequentib. Gutierr. in dist. leg. Nemo potest. num. 27. Aceved. in leg. 11. tit. 6. lib. 5. Recopilat. numer. 10.* quòd si in contractibus hæc prohibitio apponebatur, non impediabat domini translationem, ut probat text. in *leg. 43. tit. 5. part. 5.* & rationem differentie, inter contractus & ultimas voluntates quoad hanc prohibitionem alienationis, tradit Gutierr. *ubi supra: id etiam tenet Gregor. in leg. 43. tit. 5. part. 5. verb. Ne vale. lib. 1. cap. 12. num. 30.*

hibitus teneatur ad interesse: Et ad hoc notat & commendat ibi Bart. Alberic. Bald. Angel. Paul. Imol. Aret. Alexand. Jas. & communiter DD. Secundò istam sententiam & conclusionem probat text. in *leg. penult. ff. de Pact.* ubi disponitur, quòd nemo potest per contractum obligari suam rem non alienare; & ibi notat Bart. & communiter DD. Tertio istam etiam sententiam & conclusionem probat text. in *leg. Si sterilis. §. Si tibi. ff. de Action. empt.* ubi disponitur quòd si vendo alicui fundum eo pacto & conditione, ut nulli alii vendat nisi mihi; per hoc non impeditur libera alienatio in quemlibet, licet mihi teneatur ad interesse: & ad hoc notant & commendat ibi Bart. Alb. Bald. Paul. Fulgos. & communiter DD. Quarto istam sententiam & conclusionem probat text. in *leg. Ea lege. Cod. de Condit. ob caus.* ubi habetur, quòd si quis donavit rem duobus, pacto apposito, ut neuter alienet partem suam; aut nemo debet alienare, aut donatori vel ejus hæredi competit conditio ob causam ad interesse: & ad hoc notat & commendat ibi Glossa ordinaria Bald. Salic. & communiter DD. Quintò istam etiam sententiam & conclusionem probat text. per argumentum ab speciali, in *leg. 1. Cod. de Donat. quæ sub mod.* ubi habetur, quòd donatio facta eo pacto, modo, & conditione, ut recipiens teneatur præstare alimenta; si contra faciat, ipso jure retrò transfertur dominium in donantem, & potest rem à quocumque possessore vindicare: quòd procedit tantum favore alimentorum: ergo aperte sequitur & inferitur contrarium esse in aliis casibus: Et ad hoc notant & commendat ibi Petr. de Bellapert. Cin. Jac. Butr. Bart. Alberic. Bald. Ang. Salic. & communiter DD. Sexto istam etiam sententiam & conclusionem probat text. bene ponderatus in *leg. Quoties. Cod. de Rei vindicat. & in leg. Qui tibi. Cod. de Hæred. vel action. vendit. & in leg. 1. Cod. de His qui à non domin. manumitt. sunt. & in leg. Si ancilla. Cod. de Actionib. empt.* quibus probatur & disponitur, quòd licet ille qui vendit rem, primò teneatur tradere, & nullo modo vendere nec alienare, ut

in *leg. 1. & per tot. ff. de Action. empt. & in leg. Qui fundum. ff. de Contrahend. empt. & in leg. Qui duobus. ff. Ad Legem Cornel. de Fals. & in leg. Venditor. hominis. & per tot. ff. de Eviction. & in leg. Ex his. & per tot. Cod. eodem titul. tamen, si talis venditor veniat contra promissionem vel obligationem, & vendat & alienet alteri, valet & tenet alienatio, & transfertur dominium, licet emptori primò teneatur ad interesse. Septimò istam etiam sententiam & conclusionem probat textus notabilis & expressus in *leg. fin. §. final. ff. de Contrahend. empt. & in leg. Adhuc. §. Si operas. ff. de Usufructu. & in leg. Quædam. §. His autem. ff. de Edendo. & in leg. 1. §. Si hæres. ff. Ad Trebellian. & in leg. Fluminum. §. Adjectur. ff. de Damn. infect. & in leg. Cum tibi. Cod. Qui potior. in pignor. habent. & in leg. Hæris. alien. Cod. de Donat. & in leg. Incendium. Cod. Si cert. petat. & in leg. Eum cui. Cod. de Action. & obligation. ubi probatur, quòd actio vel obligatio personalis causata vel emanata respectu alicujus rei non sequitur ejus possessorem, sed tantum personam principaliter obligatam, vel ejus hæredes. Octavò istam etiam sententiam & conclusionem probat textus in *leg. 1. & per tot. ff. de His que in fraud. cred. & in leg. 1. & per tot. Cod. eodem titul.* ubi habetur, quòd alienatis bonis debitoris, non potest creditor agere contra particulares successores & possessores eorum, nisi dolo vel fraude in utroque probata modo & forma, de qua ibi: ergo ita dicamus in nostro casu, quòd illa promissio & obligatio, qua quis tenetur non alienare, non afficiat rem, nec impediatur alienationem ejus, sed liberè transeat & pertineat ad successorem particularem.**

14 Nonò pro ista sententia & conclusione facit: quia in obligationibus facti tantum succedit obligatio ad interesse; non verò transit nec acquiritur aliquod jus in re, nec ad rem: text. in *leg. Stipulationes non dividuntur. versic. Celsus. ff. de Verbor. obligat. textus in leg. Si fund. in certa die. eod. tit. textus in leg. Cum stipulatus sum mihi à Proculo. §. fin. eodem titul. text. in leg. Si tertius. §. Officium. ff. de Aqua pluvia arcend. text. in leg. Si quis ab alio. §. fin. ff. de Re judicat. textus in leg. 1. ff. de Action. emptio. Sed in nostro casu promissor promissum factum, & sic rem suam non alienare: ergo tantum est obligatus personaliter ad interesse, & obligatio non afficit rem, nec impedit ejus alienationem, nec domini translationem.*

15 Decimò & finaliter pro ista sententia & conclusione facit; quia pactum adjectum contra naturam & substantiam actus vel dispositionis est nullum: textus est in *leg. Cum pre-*

*cario. ff. de Precario. & ibi notabiliter Bartol. Alberic. & Antiqui. Notant etiam Paul. Jas. & alii DD. in leg. final. ff. de Condit. ob caus. ultra quos allego similia notanda jura: textus in leg. 4. ff. de Pignor. quem ibi reputat singularem Bartol. & alii DD. textus in leg. 1. §. 1. ff. Si usufructus petatur. textus in leg. Si peculiam servor. ff. de Pecul. legat. textus in leg. Obligationem ferè. versic. Sic & in tradendo. ff. de Action. & obligat. textus in leg. Si fundum sub conditione. §. Qui fundum. ff. de Legat. 1. textus in leg. Eum qui. §. 1. ff. de Verbor. obligat. textus in leg. Julianus scribit. eod. tit. textus in leg. Continuus. §. final. eod. tit. text. in leg. Tale pactum. §. final. ff. de Pact. Sed dominium, virtus, & effectus ejus, est jus perfecte disponendi de re; ut in *leg. Si quis vir. §. Differentia. ff. de Acquirend. possession. & ibi Bartol. & communiter DD. Ergo pactum appositum in contrarium est contra naturam & effectum ejus, & per consequens non debet valere.**

16 Item etiam confirmatur tertia viva & subtili ratione; quia sicut regulariter ex solo titulo non transit dominium sine traditione, ut in *leg. Traditionibus. Cod. de Pact. textus in leg. Traditio. ff. de Acquirend. rerum domin. textus in leg. Si ager. ff. de Rei vindication. textus in leg. Quædam mulier. eodem titul. textus in leg. Clavibus. ff. de Contrahend. empt. textus in leg. Quod vendidit. eodem titul. textus in leg. 1. Cod. de Donation. textus in leg. Quisquis. eodem titul. textus in leg. penult. Cod. de Rei vindicat. textus in leg. Quæ prædium. Cod. de Distrab. pignor. textus in §. Per traditionem. Institution. de Rerum divis. textus in §. Interdum eodem titul. ita eodem modo non amittitur dominium solo pacto, sine nova retraditione. Et in expresso istam rationem ponit Glossa ordinaria in *leg. Ea de lege. Cod. de Condit. ob caus. & ibi Petr. Cin. Bartol. Alberic. Bald. & communiter DD. Glossa etiam ordinaria in leg. final. Cod. de Rebus alien. non. alien. & ibi Odofred. & communiter DD. Bald. in leg. Peto. §. Fratres. 5. oppos. ff. de Legation. 2. & ibi Imol. & alii DD. Jason. in leg. Si ita quis. §. Ea lege. ff. de Verbor. obligat. 6. column. num. 2. tenet etiam Innocent. in capit. Roynaldus. de Testament. penultim. column. & ibi Canonistæ. Pro qua sententia & communi ratione considero textum expressum in *leg. Ab emptione. ff. de Pact. ubi probatur, quòd non potest recedi à contractu perfecto & consummato mediante traditione, nisi interveniat retraditio in dissolutione contractus: probat etiam textus in leg. 1. & 2. Cod. Quando liceat ab emptio. disced. textus in leg. Cum emptor. ff. de Rescind. vendition. textus in leg. Jurisgenium. §. Aded. ff. de Pact. Confirmatur etiam; quia***

quia solemnitas quæ requiritur in actu, requiritur in ejus distractu: textus est in leg. *Hæredes palam*. §. *Si quid post*. ff. de Testament. textus in leg. *Solent*. ff. de Offic. Proconsul. textus in leg. *Si ad resolvendum*. Codic. de Prædiis minor. textus in leg. 2. Codic. de Codicillis. textus in leg. *Si iudex*. Codic. Commit. vel Episcop. textus in §. *Si eo autem solo*. Institution. Quibus mod. testam. infirmant. text. unicus in suo casu in leg. 4. §. *Si fortè*. ff. de Damn. infecti. ubi dicitur, quod ejusdem naturæ est revocatio possessionis, cujus fuit missio: & ad hoc notant & commendant ibi DD. & reputat unicum Paul. de Castr. in leg. *Jubere cavere*. ff. de Jurisd. omn. judic. Ergo sic dicamus in nostro casu, quod sicut in acquisitione & translatione domini requiritur traditio, sic etiam requiritur in privatione & revocatione ejus; & ex solo pacto & conventionione partium non amittatur.

Ex quibus infero singulariter, quod in casibus in quibus ex solo titulo sine traditione vera vel ficta transferatur dominium, qui habentur & notantur per Glossam & DD. in leg. *Si ager*. ff. de Rei vindicat. & in leg. *Traditionibus*. Codic. de Pacti. in eisdem potest impediri alienatio & translatio domini solo pacto & conventionione partium: Et in terminis ita tenet Bald. in leg. *Peto*. §. *Fratre*. ff. de Legat. 2. §. *oppos.* & ibi Joan. de Imol. 2. column. Jas. qui valde commendat in leg. *Filius familias*. §. *Divi*. ff. de Legat. 1. 2. lectur. 19. column. num. 90. & ibi Ripa 19. column. num. 92. versic. 6. *limita*. Ex quibus etiam infero, quod in casibus, in quibus ex solo titulo constituitur jus in re sine traditione, ille præfertur qui est prior in titulo. Ex quo primò deducitur & infertur, quod si vendatur res Ecclesiæ, & postea alteri, præferatur Ecclesia, licet actualiter sit facta traditio argumento text. & ibi communis opinio in leg. *fin. Cod. de Sacrosant. Eccles.* Secundò deducitur & infertur, quod si eadem res pluribus pignoretur & obligetur, primus præferatur, licet secundo sit prius tradita: quia in hypotheca solo titulo & contractu constituitur jus in re: textus in leg. 1. ff. de Pignor. action. textus in leg. *Si tibi*. §. *de Pignore*. ff. de Pacti. textus in leg. *Contrahitur*. ff. de Pignorib. textus in leg. 4. ff. de Fide instrumentor. textus in leg. *Justo*. §. *Non mutat*. ff. de Usucapionib. Tertio deducitur & infertur, quod si in primò titulo vel contractu sit aliquis actus, vel clausula translativa possessionis, vel quælibet alia per quam de jure

constituatur jus in re; ille præfertur secundo cui res sit actualiter tradita. Quarto deducitur & infertur, quod si ex traditione non causeatur jus in re, præferatur primus, licet secundo sit tradita: ut in eo qui rem locavit duobus; nam primus præfertur, licet secundo sit tradita; quia ex traditione non sequitur jus in re conductori: & in terminis ita voluit solus Jason. in dict. leg. *Quoties*. Cod. de Rei vindicat. 8. column. dicens esse singulare & quotidianum, & ab alio non tactum: Sed ante eum hoc idem voluit Baldus in leg. *Emptorem*. Cod. Locati. 2. column. Sed contrarium tenet expressè Socin. in consiliis suis. consil. 29. 4. volumin. & certè opinio Socin. videtur verior & tenenda: (k) quia actio personalis non sequitur fundi possessorem, nec detentorem, ut in leg. *final. §. final.* ff. de Contrahend. empt. cum similib. & sic non potest intentari contra secundum conductorem, sed tantum contra locantem obligatum. Si verò res non esset tradita, primus debet præferri, per text. in leg. *In oper.* ff. Locat. quem ibi reputat singularem Bartol. & alii DD. & idem esset in re pluribus vendita, sed non tradita: qui si concurrant, prior debet præferri licet secus sit in pluribus creditoribus personalibus in quantitate; quia omnes concurrunt, ut in leg. *Privilegia*. ff. de Privileg. credit. & in leg. *Procuratoris*. §. *Si plures*. & §. *Planè*. ff. de Tribut. & in leg. *Quidam fundum*. ff. de In rem verso.

Nec prædictis obstat textus in leg. *penultim. Cod. Si mancipat. ita fuerit alien.* ubi habetur, quod si vendatur & tradatur servus eo pacto & conventionione, ne alienetur, impeditur ejus alienatio, etiam pia, ut est datio libertatis: Quia respondeo, quod vera ratio decisiva illius text. est, quod si semel libertas esset data & competere, esset irrevocabilis: undè meritò à Jure impeditur: & in expressò ita tenet & respondet ibi Glossa ordinaria, & communiter DD. Tenet etiam & respondet Glossa ordinaria, in leg. *Ea lege*. Cod. de Condict. ob caus. & ibi Petr. de Bellapert. & Jacob. Butr. Bart. Angel. Salycet. & communiter DD. Bart. in leg. *Si ita quis*. §. *Ea lege*. ff. de Verbor. obligat. 2. column. num. 3. & ibi Angel. Imol. Alexand. & Jason. 9. column. num. 34. & idem probat & disponit etiam textus in leg. *Servus. hac lege*. ff. de Manumissionib. text. in leg. 4. §. *In illis*. §. *fin.* ff. Qui & à quibus. textus in leg. 1. & 2. Cod. Qui non possunt ad liber. perven. textus in leg. *Si servum.* ver-

(k) Et sic tenet etiam tom. 2. *Variar. cap. 2. num. 12.* & aliis relatis, & Covarrub. lib. 2. *Variar. cap. 19. num. 8.*

versic. *Sed etsi sit*, ff. de Verbor. obligat. text. in leg. *Contra voluntatem*, Cod. de Testament. manumis. text. in leg. *Libertas*, ff. de Regul. jur.

17 Secundò non obstat text. subtilis & difficilis in leg. *fin. Codic. de Pacti. inter emptor. & venditor.* ubi disponitur, quod si vendo rem meam pacto apposito, ut emptori vel alteri tertio non liceat in ea facere Ecclesiam vel Monumentum, tale pactum valet & tenet, & debet præcisè servari: Quia ad illam legem potest primò sic responderi: quod ibi pactum fuit appositum in traditione rei meæ tempore traditionis; unde valet & tenet tanquam in continenti appositum: ita respondit Glossa ordinaria, in dict. leg. *penult. ff. de Pacti.* & ibi plures DD. Sed ista solutio apertè est falsa, quia omnia jura superiora loquuntur in eisdem terminis, quando pactum apponitur tempore traditionis, & tamen non valet. Secundò, quod ille textus loquitur quando venditor aliter non alienaret: ita probat ibi textus dum dicit, *non alia lege jus suum transferre passus est*: & ista solutio est de mente aliquorum DD. ibi. Sed non placet, quia idem possemus semper dicere & præsumere, quando apponitur pactum de non alienando. Tertio, quod ille textus intelligatur secundum alia jura, quod ibi valet pactum, ut agatur ad interesse, si contra fiat; non verò ut impediatur alienatio: ita tenent ibi Glossa ordinaria, Cin. Bald. & Salycet. & tenet Bart. Alberic. in leg. *Nemo*, ff. de Pacti. Cin. Bart. Alberic. in leg. *Ea lege*, Codic. de Condict. ob caus. & hanc dicit communem opinionem & solutionem Alexand. in leg. *Filius familias*, §. *Divi*, ff. de legat. 1. 6. column. num. 16. Sed certè ista solutio non videtur vera, quia videtur apertè contra mentem & verba illius legis: nam ibi Justinianus decidit casum novum, de quo apud Veteres dubitatur, & non erat decisus: sed casus & intellectus prædictus communis jam erat decisus, per plura jura antiqua supra allegata. Undè sit quarta nova & vera solutio, quod ille textus intelligatur, quando quis prohibetur alienare, vel ædificare in gravamen, & duriosem causam, per quam res eximatur de humano commercio, & efficiatur difficilis, vel impossibilis recuperationis; ut putà, ne liceat

ædificare in ea Monumentum, Ecclesiam, vel Hospitale, vel ut non liceat eam prædictis locis alienare: quia tunc lex illa novissimè vult quod impediatur ejus alienatio, vel ædificium: Et istum intellectum apertè tenet Bald. in dict. leg. *Ea lege*, Cod. de Condict. ob caus. 1. column. num. 1. & ibi Angel. 1. column. post med. idem Bart. in leg. *Si ita quis*, §. *Ea lege*, ff. de Verbor. obligat. 2. column. num. 4. & ibi Aret. & Imol. 1. column. Jas. 10. column. Ex qua solutione vera & communi infero singulariter, quod si vendo tibi fundum vel aream tali pacto, ut non ædifices ibi castrum vel fortalitium, tale pactum valet & tenebit, ut debeat præcisè servari; & si contra facias, poteris cogi tuis sumptibus demoliri, nec liberari poteris solvendo interesse: quia talis fundus vel area cum tali ædificio censetur irrecuperabilis, & quodam modo exire à commercio communi: Et in expressò, ita tenet solus Bald. & est nova investigatio, in dict. leg. *fin. Cod. de Pacti. inter emptor. & venditor.* 1. column. in med. versic. *Sed pone*.

18 Advertendum tamen, quod licet sit verum, quod per contractum & conventionem partium non possit impediri vel prohiberi alienatio, ut supra conclusum est; tamen in aliquibus casibus bene potest dari forma & modus per quem possit impediri & prohiberi. Primus est, quando ille, cui est facta promissio de non alienando aliquam rem, reservat sibi aliquod jus in ea; ut si quis per contractum vendit, donat vel quovis alio titulo in alium transfert aliquam rem, pacto apposito, quod non possit alienari, & pro observatione illius pacti & conventionis imponitur jus hypothecæ in eadem re: vel aliter aliquo modo prohibetur alienare: (l) & si de facto alienetur, impeditur domini translatio: Istam sententiam, & conclusionem probat text. singularis & unicus in jure in leg. *Si creditor*. §. *final. ff. de Distraction. pignor.* ubi dicitur, quod si creditor qui habet pignus vel hypothecam in re debitoris sui, fecit pactum cum debitore, ne liceat debitori illam rem vendere vel alienare; non poterit aliquo modo alienari: (m) & ibi tenet Bartol. Angel. Fulgos. & communiter DD. & illum textum reputat singularem, & unicum Bald. ibi: & illum textum ad

(l) Vide Gregor. idem tenentem in leg. 19. titul. 8. part. 5. glossa magna. Gutierrez. in leg. *Nemo potest*, numer. 157. & numer. 28. ubi istum casum latè prosequitur Aceved. in leg. 11. titul. 6. lib. 5. *Recopilat.* num. 28. Orosco. in leg. *penult.* num. 11. ff. de Pacti. Gom. de Leon. in *Centur. informat. facta* 59.

(m) Quam interpretationem confirmat apertè lex *penult. Cod. de Reb. alien. non alienand.* & ex ea plura utilia & notata digna deducunt Gom. de Leon. in *Centur. informat. facta* 59. numer. 38. Gutierrez. in *repetit. leg. Nemo potest*, à num. 38. de lib. 1.